

HET VRIJE VOLK

Democratisch-Socialistisch Dagblad

voortzetting van Het Volk van 22 Juli 1940

1

Uitgave N.V. De Arbeiderspers — Bureaux voor Redactie en Administratie: Hekelveld 15, Amsterdam

Hoofdredacteur: K. Voskuil

Directeur: J. van de Kieft

M.G. heeft de repatriëring nu in handen

Nederland schoot ernstig tekort

„Het repatriëringsapparaat in Duitsland heeft inderdaad onbevredigend gewerkt. Er was een instantie, die onder Militair Gezag werkte en die in Nederland de mensen opving. Die werkte goed. En er waren verbindingsofficieren in Duitsland, die het contact moesten onderhouden met de geallieerde legerautoriteiten en die werkten onder een repatriëringscommissaris, aangesteld vanwege het Departement van Sociale Zaken.

Een dergelijke burgerlijke instantie temidden van een uitsluitend militair apparaat kon niet functioneren zoals het moest en dat heeft geleid tot de betreurenswaardige onvolkomenheid, waarvan de terugkerenden uit Daebau onder meer hebben verteld.

Dit vertelde de kolonel G. B. van Os van Delden, die de leiding heeft van het repatriëringsinstituut, in een persconferentie. Hij voegde er aan toe, dat sedert enige dagen het gehele repatriëringsapparaat in handen is van Militair Gezag en dat de toestand reeds is verbeterd. Het had beter zes maanden geleden kunnen geschieden, maar beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald. Kolonel Van Os van Delden achtte kritiek op den persoon van den regeringcommissaris onjuist; de fout lag daarin, dat een burgerlijke instantie moest werken in een militair apparaat.

Voor nadere mededelingen, zie men elders.

Het massagraf bij Overveen

Nieuw kerkhof wordt thans ingericht

Over het vingen van een massagraf bij Overveen vernemen wij nog van de zijde van het Militair Gezag, dat men het plan heeft de slachtoffers opnieuw te begraven aan de Zeeweg en dan op dit erekerkhof een monument op te richten.

De Haarlemse Gewestelijke Binnenlandse Strijdkrachten zijn sinds enige dagen bezig de lijken op te graven en te trachten de slachtoffers te identificeren, hetgeen niet altijd mogelijk is. De gerechtelijke lijk-schouwer dr. J. P. L. Hulst uit Leliden verricht sectie op de lijken, o.a. teneinde vast te stellen of de vermoorden inderdaad reeds gestorven waren, toen zij in de kuil werden geworpen. Het stoffelijk overschot van elk der geëxecuteerden, dat geheel gekleed in het graf terecht kwam, wordt nu gekist en met auto's van het Canadese leger overgebracht naar de Noorder Begraafplaats aan de Vergierdeweg te Haarlem.

Het is mogelijk, dat nog andere massagraven gevonden worden, ook van Joodse landgenoten, die omgebracht zijn. Men heeft het graf gevonden na de arrestatie van Nederlandse burgers, die hun medewerking hebben verleend bij het over-

Ons land dit jaar geheel droog?

De hoofdingenieur-directeur van Waterstaat, ir. De Graaff, heeft een optimistisch geluid laten horen over de gevolgen der inundaties. Hij veronderstelde dat wij deze eerder te boven zullen zijn, dan we verwacht hadden. Met hulp van Amerika kunnen Walcheren, zo zal hij, en de Wieringermeer voor het einde van het jaar droog zijn. De rest van de onder water gezette gebieden zal binnen enkele weken droog zijn.

Wij moeten op een productieverlies gelijkstaande met de opbrengst van 100.000 hectaren cultuurgrond rekenen. Er wordt op gerekend, dat de Wieringermeer deze winter vorst over de bodem kan laten gaan; de inundatie heeft tengevoege, dat de grond dichtgeslagen is, hetgeen door vorst wordt hersteld.

Walcheren is moeilijker, — in hoofdzaak een probleem van rijkhout en steen. Daarnaast van transport. Ook in dit opzicht had de heer De Graaff echter goede hoop.

brennen. *Zaken. Duitse wachters en arbeiders in dit duinterrein hebben tijdens de bezettingsjaren nergens gezien, hoe een gesloten zwarte auto de Zeeweg op reed. De bewaking was streng en de Duitsers duldden geen belangstelling van buitenstaanders voor deze transporten.

Het massagraf ligt niet ver van de Overveense bebouwing aan de Noordzijde van de Zeeweg even ten westen van de waterwinplaats der Haarlemse waterleiding temidden van een mijnenveld, dat thans door Duitse krijgsgevangenen wordt opgeruimd.

De duur van de oorlog met Japan

Wie er op rekent, dat Japans onvoorwaardelijke overgave voor volgend jaar Juni zal plaats hebben, zal waarschijnlijk teleurgesteld worden; ten minste, dat is de mening van den vroegeren Britten ambassadeur in Tokio, Sir Robert Craigie. De kwetsbaarheid van de Japanse steden voor brandbommen wordt volgens Craigie, verminderd doordat de bevolking zich uitstekend aanpast bij de evacuatiemaatregelen; verder zijn de Japanse industrieën de laatste vijf jaar over het hele land verspreid en vele er van bevinden zich onder de grond. (Reuter.)

Ontspanning in de Levant

Britse troepen zijn binnen-gerukt in de verschillende steden van de Levant, en er heerst nu betrekkelijke kalmte. Hier en daar moesten echter de Franse troepen tegen de volkswaarde worden beschermd. De Arabische Liga konit Maandagmiddag in Caïro bijeen.

In de Levant heeft Zondag het terugtrekken van de Franse troepen uit de garnizoenssteden onder de bescherming van Britse troepen een vlot verloop gehad. De Britse troepen werden overal spontaan verwelkomd. Sterke Britse bescherming is in sommige plaatsen, o.a. in de Syrische stad Hama, nodig geweest om de Franse troepen te beschermen tegen haatuitbarstingen van de onderste

Kerkmeester

Dit is het tweede artikel over den rover-„directeur“ van ons bedrijf. Het onthult, hoe Kerkmeester het nuttige aan het aangename paarde, hoe hij naast het geld, dat hij ten eigen bate aanwendde, geld, en ... mensen aan de Duitse Gestapo leverde.

De verrader

Kerkmeester, de N.S.B.-rover-„directeur“ van de „Arbeiderspers“ in bezettingstijd, is met het geld der onderneming ongetwijfeld ten eigen bate het royaalst geweest. Wie in vier jaar kans ziet, aan salaris, gratificaties, sigarengeld, drank, attenties voor vriendjes en vriendinnetjes e.d. f 211.503,82 aan de onderneming te onttrekken en dan nog f 95.000 requireert als smartegeld bij het begin van de onderduiking, toont wel bijzondere vaardigheid in het overhevelen van gelden naar eigen zak.

Hoewel in aanzienlijk bescheiden mate, heeft de man echter ook getoond voor anderen wat over te hebben, — eveneens natuurlijk uit de kas van de „Arbeiderspers“. Vooral in de jaren 1943 en 1944 heeft hij zijn politieke vrienden laten meegenieten van de bezittingen der socialistische arbeiders. Allerlei Duitse of Duits-gezinde instellingen kregen geschenken.

Winterhulp b.v. kreeg ruim f 11.000, het Duitse Rode Kruis ruim f 5000 en dan gingen er aardige postjes weg naar Frontzorg, Gezins- en Jeugdzorg N.S.B., Jeugdstorm, Kerstgeschenken N.V.V., Kerstfeest Oostfront, Verjaarsgeschenk N.A.F., Landwacht en Narwa-strijders tot een totaal-bedrag van f 21.230,63. hetgeen bescheiden is in vergelijking met de ruim 300.000 gulden, die de man persoonlijk gecasseerd heeft, maar, als het uit andermans zakken betaald wordt, toch nog rijkelijk veel.

Aldus toonde hij zijn „verbondenheid“ met zijn Duitse meesters en hun beulsknechten. De sporen dezer „verbondenheid“ zijn trouwens ook in de correspondentie met gruwelijke duidelijkheid terug te vinden, al zal veel wel door gebrek aan tastbare bewijzen onbekend blijven. Hij stal niet alleen geld, hij leverde

niet alleen geld uit aan onze vijanden, hij leverde ook de mensen uit.

Zo vonden wij dato 8 Februari 1943 een brief aan „den heer Hans Behrens, SS-Oberscharführer, Sicherheitspolizei, Euterpestraat 99, Amsterdam-Z.“, het adres, waaraan ieder goed Nederlander nog met angst en afschuw terugdenkt. In deze brief maken wij kennis met Kerkmeester, den verrader. Hij rapporteert, dat „voor tijdelijke verdwijning uit de samenleving ook in aanmerking“ komt: „de proektiger Ds. W. J. Manger“ (vermoedelijk uit Bussum), „die iedere Zondag en verder bij elke gelegenheid de Lutherse volksgenoten ophitst tegen het Grootduitse Rijk.“ — en ook de heer Brons, eigenaar van Brons Technische Handelsonderneming, Nes 33, Amsterdam, o.a. omdat deze „duitscheindlich van formaat“ zou zijn.

De dag daarna, op 9 Februari 1943, schreef de schavuit eveneens aan het adres van den heer Behrens, „dat voor „einsperren“ ook zeker in aanmerking komt: Dr. S. P. Tammenon Bakker, Joh. Verhulststraat 50, Amsterdam Z.“, waarop volledigheidshalve dan nog volgt: „U kunt echter met den dokter alleen niet volstaan; zijn echtgenote is, nog enige graadjes erger. Houzee!“

Op 26 Juli 1943 rapporteert Kerkmeester aan een Duitse instantie, dat, naar hem bekend is, de heer A. H. G. Blankenstein, directeur van de Amsterdamse Grafische School, de arbeidsinzet saboteert. „Ik vermoed, dat dit geschiedt in samenwerking met de secretarissen en voorzitters van de vakgroepen.“ De verrader geeft dan een nauwkeurige omschrijving van de manier, waarop deze sabotage gepleegd wordt en hoe deze te controleren is. Dat de heer Blankenstein en zijn medewerkers deze uitermate nuttige sabotage niet met hun leven hebben moeten boeten, is waarlijk niet te danken aan Kerkmeester, den verrader. In een andere brief over hetzelfde onderwerp vinden wij nog de namen van den heer Van der Bom en van mr. C. Vrij genoemd.

Aanwijzingen voor het verbleeden van bladen, voor het „requireren“ van „Joodse panden“, voor uitbanning van journalisten, die niet „positief“ genoeg waren en al zulk soort spionnenwerk vinden wij in de correspondentie rijkelijk vertegenwoordigd.

Dat deze Gestapo-agent zich op den duur niet veilig meer voelde — of had hij nog erger in de zin? — onthult ons een brief van 9 April 1943 aan zijn spitsbroeder Drs. W. Goedhuys: „Ik wacht met smart op de beloofde revolver plus munitie. Je hebt me toch niet vergeten?“

Nee, het zou inderdaad jammer geweest zijn als deze Kerkmeester vergeten werd. Wij althans zijn hem nog niet vergeten, — en wij zullen hem niet vergeten zolang hij zijn gerechte straf niet ontvangen heeft.

Rauter gevangen genomen

Generaal Rauter, tijdens de bezetting „Höhere S.S.- und Polizeiführer für die Niederlande“, is in Duitsland door het Tweede Britse leger gevangen genomen.

Persvrijheid

De persverordening waaronder wij in Nederland thans leven, is het uitgangspunt geweest van een langademig zuiveringsproces, waarvan het eind nog niet te zien is. Bladen, waaraan journalisten van uitnemende reputatie, wier werk voor de vorming van de openbare mening van wezenlijke betekenis zou kunnen zijn, juist in dit tijdsgewricht, zijn na bijna vijf jaar journalistieke ballingschap nog steeds gedoemd tot werkloosheid, omdat de beslissing over het al of niet weder verschijnen van hun bladen hangende blijft. Van terugkeer tot een normaal journalistiek leven in Nederland is nog altijd geen sprake en wie het woord persvrijheid verstaat, zal het met ons eens zijn, dat deze vrijheid eerst dan volledig hersteld zal zijn als het zuiveren achter de rug is.

Het had anders gekund, maar we zullen ons daar nu maar niet in verdiepen. Nakaarten heeft geen zin. En er duiken van tijd tot tijd andere bezwaren op, die ook onder het bestaande persregime kunnen worden weggenomen. Het kan praktisch nut hebben de aandacht daarop te richten.

Het Militair Gezag, dat zijn waakzame zorgen tot alle gebieden des levens uitstrekt, heeft ook bevoegdheden met betrekking tot de pers. Het controleert de omvang, de oplage, de inhoud der bladen, verleent vergunning tot verschijnen of legt een verbod op en houdt zich verder met de uitvoering van tal van andere maatregelen bezig. Het heeft zelfs het recht om de vrijheid van drukpers, ja alle grondwettelijk gewaarborgde vrijheden te beperken indien het belang van de handhaving of het herstel van de in- of uitwendige veiligheid van de Staat dit eist. Wij begrijpen de redelijkheid van deze bevoegdheden en handelen dienovereenkomstig. Maar wij moeten met leedwezen constateren, dat lang niet alles wat aan de kranten wordt opgelegd krachtens de bevoegdheden van het Militair Gezag, de toets der redelijkheid kan doorstaan. Bovendien — en dat baart wel de meeste zorg — ontbreekt de eenheid van opvatting. In de ene plaats interpreteert men de voorschriften anders dan in de andere en dit scheidt verwarring en rechtsonzekerheid.

Er is een voorschrift, dat ondertekening van niet-hoofdredactionele artikelen eist. In Nederland ondertekent de journalist zijn berichten en reportages niet. Wel worden de bijdragen van medewerkers en recensies van eigen redacteuren ondertekend. Er is geen enkel staatsbelang mee gemoeid daarin een ingrijpende wijziging te brengen en het is zeker niet de bedoeling, dat ieder bericht, iedere kleine straatreportage ondertekend wordt. Het Militair Gezag is in het algemeen van dezelfde mening, maar tot onze verbazing eiste de plaatselijke commandant in een stad ondertekening op ongekend grote schaal.

In een andere stad werd voortspraak op de hoofdartikelen geëist, doch na protest werd de eis niet doorgevoerd. Weer elders wordt opname van bepaalde berichten van het M.G. verplicht gesteld en opname van bepaalde berichten zonder voorkennis en toestemming van het M.G. verboden.

Deze dingen zijn Duits en soms erger dan Duits. En zij zijn niet nodig.

Het is een nadeel voor de voorlichting van het Nederlandse volk dat de persvrijheid nog niet hersteld is, maar wij zullen in de tegenwoordige omstandigheden dit nadeel — hoeveel ernstiger het ook is dan men zich gemeenlijk kan realiseren — moeten dragen. Maar voorzover beperking van de persvrijheid onvermijdelijk is, mogen wij twee eisen met nadruk stellen, dat deze beperking werkelijk door de in- of uitwendige veiligheid van de Staat wordt geboden en dat er eenheid komt in de toepassing der voorschriften.

De persvrijheid is een der grootste onzer grondwettelijke rechten. Wie dit recht moet aantasten doe het met schroom en vermide angstvallig de willekeur, die in verschil van opvatting bij staatsrechtelijke gezagsdragers het ongeschiedt.

In het bericht over de samenstelling van de Ereraad van het N.V.V. werd de naam van den heer Jannink genoemd. Dit moet zijn H. van Asselt uit Enschede.

„Den Hoek“ is één vesting

Het is moeilijk zich in te denken, wat er hier gebeurd zou zijn, wanneer de Duitsers, wat ze van plan waren, hier in het Westen eens door waren blijven vechten. Van de kant van Waterstaat is dezer dagen verklaard dat dan praktisch half Holland onder water gezet zou zijn. De geallieerden hebben dat geweten, — ze hadden zeer juiste gegevens over de plannen der Duitsers, — en dat was dan ook de reden, dat het offensief bij Amersfoort stilstond. Zij konden wachten op de capitulatie, — en dat heeft ons veel bespaard. Dat is ook de reden geweest waarom hier in het Westen IJmuiden zo heel voorzichtig, en als het ware op de tenen sluispend, is benaderd.

Men wist n.l. al wat de plannen met Hoek van Holland waren geweest. De Duitsers hadden daar met behulp van duizenden slavenarbeiders en geldbeluste aannemers een der sterkste vestingen van Europa gebouwd, en dat zij van zins waren het daar lang uit te houden, blijkt

uit de enorme voorraden voedsel, die daar zijn teruggevonden. Men vond er niet minder dan 180.000 kilo rijst, 135.000 kilo bruine bonen, 9000 balen erwten, 12.000 kilo puddingpoeder, 200.000 kilo spijsolie, vetten, boter, het was er een waar luilekkerland. Desniettemin hadden de Duitsers, die er de wacht hielden, bijna niet te eten. Gevolg: een zeer slechte stemming.

Van Den Hoek is meer dan de helft weg. Het natuurreservaat Rozenburg is één enorme massa staal en beton geworden, de boulevard is vernield, het halve dorp is omvergehaald, gesloopt, beschoten of door V wapens vernield, er loopt een betonnen muur langs het strand, — voor het oude Den Hoek weer het oude Den Hoek is, zullen er jaren De bewoners zijn vrijwel allen voorbijgaan. naar Rotterdam geëvacueerd en keren thans gestadig huiswaarts. naar ruïnes. Zij zien de laatste Duitsers vertrekken, — hopelijk voor goed!

De zuivering der S. D. A. P.

Het Partijbestuur der S.D.A.P. heeft een Centrale Ereraad benoemd, welke als volgt is samengesteld:

Dr. J. P. Kruyt, voorzitter, Mr. H. G. Scholten, plaatsvervangend voorzitter, Mr. B. v. d. Waerden, secretaris, Mr. A. de Roos, plaatsvervangend secretaris. Leden en plaatsvervangende leden zijn: H. de Vrome, Mr. le Poole, Mr. Hein Willemsse, Mr. J. Valkhof en waarschijnlijk Mr. L. A. Donker.

Daarnaast zijn zuiveringscommissies van drie leden ingesteld in elk der elf provincies en in de steden Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. De taak van Centrale Ereraad en zuiveringscommissies is de berechtiging van leden der Partij, die haar aanzien hebben geschaad of haar beginselen hebben verzaakt door in bezettingstijd in hun plicht als Nederlander en/of sociaal-democraat te kort te schieten.

De Centrale Ereraad behandelt direct alle gevallen, waarbij betrokken zijn: leden van het Partijbestuur, leden der S.D. Kamerfracties, leden van Gedeputeerde Staten, wethouders, burgemeesters, redacteurs van de Arbeiderspers en leidinggevende functionarissen daarvan en ten slotte leden der z.g. nevenorganisaties van de Partij, zoals Instituut voor Arbeidersontwikkeling, Vara, N.A.S.B. en de Bonden van

Muziek-, Zang- en Toneelverenigingen.

Van de uitspraak van de Centrale Ereraad bestaat geen beroep. Van de beslissingen van de Zuiveringscommissies bestaat beroep op de Centrale Ereraad.

Zowel de Centrale Ereraad als de Zuiveringscommissies zijn verplicht, alvorens een veroordelend vonnis uit te spreken, een aangeklaagde te horen.

Bij veroordeling kunnen de Centrale Ereraad en de Zuiveringscommissies a. volstaan met een — al of niet openbaar bekend te maken — akeuring; b. besluiten, de veroordeelden niet tot het lidmaatschap der Partij toe te laten, of hen te royeren, dan wel hen niet tot een bestuursfunctie in de Partij toe te laten, c.q. hen daaruit te onttrekken; van veroordeelden, die een openbare functie bekleeden, te vorderen, hun functie ter beschikking te stellen.

Als plichtsverzaking geldt: a. het passief zijn ten aanzien van de maatregelen der Duitse bezetters, waar actief handelen plicht was; b. het actief — al of niet tegen beloning — meewerken aan zulke maatregelen, waar weigering om mee te werken redelijkerwijs kon worden gevergd; c. het in enigerlei vorm medewerken aan nationaal-socialistische propaganda.

De Centrale Ereraad en de Zuiveringscommissies nemen kennis van alle gevallen, die door instanties en leden der Partij te harer kennis worden gebracht en onderzoeken of de aanklachten voldoende gemotiveerd zijn om in behandeling te worden genomen. Zij behandelen voorts de gevallen, waarin door Bijzondere Rechtbanken of Tribunalen tegen leden der Partij een veroordeling is uitgesproken. Leden der Partij kunnen voor zichzelf een onderzoek verlangen, ook indien tegen hen geen aanklacht is ingediend.

Tot het lidmaatschap van de Partij kunnen niet worden toegelaten:

a. zij, die lid zijn geweest van de Ned. Soc. Werkgemeenschap, of die groep metterdaad in woord en/of geschrift hebben gesteund of aanbevolen; b. zij, die na de oprichting van het Ned. Arbeidsfront een functie in die organisatie hebben bekleed of in woord en/of geschrift het N.A.P. hebben gesteund of aanbevolen; c. zij, die daadwerkelijk de Nat. Soc. Beweging of instellingen van de N.S.B. hebben gesteund of aanbevolen; d. zij, die door een vonnis van een Bijzondere Rechtbank of Tribunaal van hun burgerrechten zijn beroofd.

Voor hen, die door dit besluit van het lidmaatschap der Partij zijn uitgesloten, wordt de gelegenheid opengesteld de Centrale Ereraad te verzoeken hun geval te onderzoeken en te berechten.

Onvoorzichtigheid gestraft

In het door de oorlog reeds zwaar gehavende Dussen is het mooie raadhuis de vorige week in de lucht gevlogen. De kelders waren gevuld met munitie en pantseruistens. Twee leden van de Binnenlandse Strijdkrachten, die ondanks waarschuwingen van den burgemeester in de kelder doordrongen, zijn met drie anderen, die voor het raadhuis stonden, om het leven gekomen.

Tot December is er genoeg eten!

SHAEF-autoriteiten in Den Haag verklaarden, dat met geallieerde hulp, regeringsaankopen en binnenlandse productie, Nederland thans verzekerd is van voldoende voedsel om tot eene December het bestaanspel te behouden. Het bericht zegt verder, dat voor het einde van het jaar het land misschien zelfs in staat zal zijn wat van zijn normale grote export van groenten en zout te hernemen, doch dit jaar zal er geen export zijn van melk, boter of andere zuivelproducten. Zij waarschuwden echter, dat men door deze feiten de indruk niet mag krijgen, dat alles rooskleurig is.

Sigarenwinkeliers krijgen de distributie!

Het ligt in de bedoeling, zo spoedig mogelijk de sigarettendistributie via de tabakswinkels te doen plaats vinden, waarschijnlijk reeds bij de volgende verdeling. De sigarenwinkeliers zullen bevoorradt worden met de nieuwe eenheids-sigaret „Rhodesia“. Deze eerste verdeling op bon R 13 geschiedt echter over de Rode-Kruiswinkels, omdat zij reeds lange tijd voor verdelingen zijn ingeschakeld. Wanneer men eerst de vele honderden sigarenwinkeliers in Amsterdam zou moeten hebben bevoorradt, zouden de smachtende rokers nog enige weken langer hebben moeten wachten.

Gerbrandy dankt Engeland

In een persconferentie te Londen heeft de minister-president prof. Gerbrandy dank gebracht aan Engeland voor de betoonde hulp, de gastvrijheid en het medeleven. Dit gold inzonderheid het uit de lucht afwerpen van voedsel, dat voor het moreel van de bevolking zeer goed heeft gewerkt. De toestand in Nederland is ernstiger dan men op het eerste gezicht wel zou zeggen. Ook heeft prof. Gerbrandy woorden van dank tot Zwitserland en Zweden gericht, alsmede tot het Rode Kruis.

Actie tegen Leopold

In België zijn de gemoederen over de positie van den koning opnieuw opgevlamd. De liberale leider Charles Jaansens heeft een rede gehouden, waarin hij den koning den meest onvaderlandsche kende man noemde, dien hij kende. Hierop heeft de socialistische partij eveneens een verklaring gepubliceerd, waarin wordt gezegd, dat het voornamelijk op constitutionele gronden is, dat het aftreden van den koning geëist wordt. Door zijn weigering om naar Londen te gaan heeft de koning bewezen niet in staat te zijn de eenheid der Belgen tot stand te brengen.

Nieuws in 't kort

— Het dorp Groesbeek is ernstig beschadigd; de helft der woningen is verwoest; de andere helft is praktisch onbewoonbaar. De veestapel is ongeveer tot een tiende teruggebracht, er liggen nog vele onbegraven lijken. Transportmiddelen zijn er niet meer. De inwoners hebben landssteun gevraagd om de voor de eenvoudigste levenswijze benodigde goederen te krijgen.

— Op 80-jarige leeftijd is de bekende tekenaar en ontwerper van bankbiljetten Lion Cachet overleden.

— De leden van het „Zondagmiddagcabaret“ t.w. Paulus de Ruyter (Jacq. van Tol) zijn in het Oosten des lands gearresteerd, toen zij poogden „onder te duiken“ in de grote stroom repatriërenden naar het Westen.

— De vakgroep goederenvervoer langs de weg — die alle expeditieus verenigde — gaat over in een vrijwillige organisatie, de Centrale Organisatie voor het beroepsgoederenvervoer langs de weg, die ontstaan is in het Zuiden des lands tijdens de eerste maanden der bevrijding, en vervolgens ook in het Oosten en Noorden, en nu in het Westen is opgericht.

— De aanvallen van het 13e Amerikaanse luchtafweertuig op de oliegelden in Borneo nemen in kracht toe. Drie opeenvolgende dagen werden aanvallen gedaan op vliegvelden, havens, scheepswerven en andere installaties.

